

[Tredje næstformand]

Forslag til lov om stålhandelens overholdelse af listepreiser m.v. (Lovforslag nr. L 28).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændring i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget (11/11 82):

Udtræder: Holger K. Nielsen (SF)

Ny stedf.: Kirsten Fog Hjort (SF)

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 11/11 82 om forskningspolitikken.

(Redegørelse nr. R 2).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):***Indledning.***

Forskningen er et område, hvor denne regering vil medvirke til, at der gøres en særlig indsats. Som det hed i statsministerens åbningstale den 5. oktober: der er fremtid i forskning. Og det er mine tanker om denne fremtids hovedlinier og især allerede igangsatte og planlagte konkrete foranstaltninger, jeg her vil redegøre for.

I den nuværende situation vil den offentligt finansierede forsknings problemer i almindelighed ikke kunne løses blot ved tilførsel af nye økonomiske ressourcer, om end det kan blive nødvendigt på enkelte områder. Styrkelsen af forskningen må især ske ved at koncentrere kræfterne i det system, vi allerede har bygget op. Denne betragtning er vigtig at holde sig for øje i det følgende. Der ligger en klar tilkendegivelse i, at forskningen ved universiteterne og de højere læreanstalter ikke som de fleste andre områder er blevet genstand for nedskæringer i forbindelse med regeringens besparelser.

Folketinget har tidligere – for godt et år siden – modtaget en generel redegørelse for forskningspolitikken, som orienterede om forskningens aktuelle situation og en række af de problemer, der nu må løses¹⁾. Det billede, der dengang blev tegnet, har ikke ændret sig meget, og jeg skal derfor blot supplere med nogle få træk.

¹⁾ Jfr. tidenden 1981–82, 1. s. sp. 1095ff. En debat i folketinget fandt ikke sted på grund af udskrivelsen af valget den 12/11 1981.

Hovedtræk i den seneste udvikling.

Den nys afsluttede, forskningsstatistik viser en glædelig stigning på mere end 10 pct. i erhvervslivets forsknings- og udviklingsarbejde (FoU) fra 1979 til 1981, og de adspurgte virksomheder forventer en årlig stigning på 4–5 pct. i de kommende to år.

Særlig bemærkelsesværdigt er, at forskningsindsatsen i mindre industrivirksomheder er i stærk vækst. I perioden 1973–83 kan man således påregne en tredobling.

Samtidig med denne forøgelse af egen indsats har erhvervslivet på flere måder demonstreret sin interesse i at opretholde grundforskning af høj kvalitet. Som et frisk eksempel kan nævnes et millionbidrag til de såkaldte Niels Bohr-stipendier.

Erhvervslivets aktive investeringer skal som bekendt i disse år konkurrere med højt forrentede passive investeringer, og de omtalte udvidelser kan derfor kun fortolkes således, at erhvervslivets ledere ligesom regeringen erkender, at der er fremtid i forskning, og at forskning er nødvendig for mange virksomheders overlevelse.

Det er karakteristisk for dansk erhvervsliv FoU, at det i så høj grad finansieres af erhvervslivet selv, nemlig med ca. 2 mia kr. i 1981. I visse industrilande, f.eks. Frankrig, opstilles store offentlige programmer for forskning og teknologi med henblik på at fremme økonomisk vækst og som støtte for erhvervslivet. Ordninger med samme formål findes også i Danmark – f.eks. ydes der en betydelig økonomisk støtte gennem erhvervsfremmeordninger under teknologistyrelsen – men det er tydeligt, at dansk erhvervsliv også i den nuværende pressede økonomiske situation ønsker at bevare sin uafhængighed og viser vilje til at klare sig selv.

Regeringen ser med stor tilfredshed herpå og vil være åben for eventuelle ønsker om støtte, som det offentlige forskningssystem kan yde. Som eksempel kan nævnes, at man allerede bistår med formidling af danske erhvervsvirksomheders deltagelse i og leverancer til internationale forskningsprogrammer inden for rumforskningen og inden for bl.a. EFs rammer.

Den såkaldte sektorforskning, dvs. den del af det offentlige forskning, som udføres til fremme af udviklingen inden for de enkelte ministeriers område, er også under udvikling.

[Undervisningsministeren]

Taget under ét var stigningen fra 1976-77 til 1979 på 10 pct. Senere tal har vi ikke, men sektorforskningen er på en række områder fremdeles under udbygning. Det gælder f.eks. arbejdsmiljøforskning, socialforskning og energiforskning. Men udviklingen er ikke jævn. På visse områder som f.eks. landbrugsforskning har der set over en periode været tilbagegang i forskningens omfang.

Den udvikling, forskningen er i, har således visse opmuntrende træk, men den skaber dog tillige problemer, over for hvilke regeringen agter at sætte ind. Det drejer sig om balanceproblemer, f.eks. mellem udbud og efterspørgsel efter kvalificerede forskere på områder i stærk vækst, koordinationsproblemer, f.eks. mellem sektorerne indbyrdes, som forstærkes ved dannelsen af for mange små forskningsenheder, evalueringsproblemer, altså vurderingen af forskningens kvalitet og resultaternes værdi, og problemer ved den praktiske udnyttelse af forskningens resultater.

Et særligt træk er forskningens langsigtede karakter. De fleste er vel klar over, at i forskningen sår man ikke det ene år for at høste det næste. Nyetableret forskning kan ikke altid forventes at give de store resultater hurtigt. Det er vigtigt, at det sker så hurtigt som muligt, men det er navnlig vigtigt, at der føres en stabil og konsekvent forskningspolitik, så forskningsmiljøerne får mulighed for at udvikle sig.

Inden jeg går over til at omtale regeringens forskningspolitiske planer, skal jeg kort omtale en række områder, hvor der – trods de nævnte positive udviklingstræk især i erhvervslivets forskning – er behov for en politisk indsats.

Et vigtigt udgangspunkt er Danmarks totale udgifter til forskning. I modsætning til de andre nordiske lande udgør dansk FoU en svagt faldende andel af nationalproduktet. Vi ligger under 1 pct. (1979), medens Sverige ligger på 1,9 pct. og Norge på 1,4 pct.

De store industrilande som USA, Frankrig, Vesttyskland og Japan bruger 2 pct. eller mere af nationalproduktet på forskningen, og flere af landene har det erklærede mål at styrke forskningen yderligere. Det er klart, at sådanne internationale sammenligninger må tages med forbehold. Vi har således ikke militær FoU af betydning i Danmark. Men det

er uomtvisteligt, at vi ligger lavt i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med.

Behov for en forskningspolitisk indsats. Økonomiske perspektiver.

Som forskningens minister er jeg af den opfattelse, at det, Danmark nu har brug for – for at nå op til den internationale standard – er en styrkelse af grundforskningen og af forskeruddannelsen, hvilket især må gælde vore universiteter og højere læreanstalter. Jeg kan her glæde mig over, at noget tilsvarende er kommet klart til udtryk fra industriens side. Samtidig vil jeg fremhæve, at i forbindelse med en sådan styrkelse må to hensyn tilgodeses: hensynet til forskningens frihed og hensynet til, at særlig perspektivrige områder udvikles.

Der er områder, som er meget lovende, og som, hvis vi i tide er opmærksomme på dem, kan være med til at sikre landets økonomiske fremtid. Vi må i denne forbindelse huske, at nye industrilande med deres forholdsvis billige arbejdskraft står parat til at overtage meget af den »traditionelle« produktion, som endnu danner grundlag for en stor del af vort erhvervsliv. Jeg kan ikke pege på alle disse lovende områder – de identificeres sikkert bedst i samspillet mellem forskningen og erhvervslivet – men vil i første omgang hæfte mig ved to, hvis vigtighed der er udbredt enighed om: informatik og bioteknik.

Informatikken bygger på masseproducerede »chips« (integreerede kredsløb). Hvad angår fremstillingen af den »software« (EDB-programmel), der skal til for at udnytte disse chips, skulle vi have gode muligheder, og erfaringerne viser, at udgifterne til udvikling og vedligeholdelse af software ofte andrager 80 pct. af udgifterne ved en installation. Indsatsen må tage udgangspunkt i grundforskningen ved vore universiteter og læreanstalter, og vi må hurtigst muligt i gang med at udbygge f.eks. datalogien.

Vi må også satse på den avancerede informationsbehandling, som rummer meget vide perspektiver f.eks. for den fremtidige brug af såvel forskningsbibliotekerne som folkebibliotekerne og for vor industri. En indsats vil fremme den begyndende eksport af dansk software.

Et vigtigt felt under informatikken er kon-
trautomatiseringen og anvendelsen af robot-

[Undervisningsministeren]

ter i industrien. Her må man tage skyldigt hensyn til de mange menneskelige forhold, der ofte berøres. Det skal samtidig siges, at udviklingen og anvendelsen af denne og anden ny teknologi som f.eks. af bredbåndsnet til fremme af informationsoverførsel er en betingelse for vort erhvervslivs fremtidige konkurrenceevne.

Bioteknik er ligeledes et vidtspændende område omfattende ikke alene gensplejsning, men tillige molekylærbiologi og biokemi m.v. Teknikken giver mulighed for at anvende biologiske organismer, systemer og processer i fremstillings- og i servicevirksomhed. På dette område ventes også hurtige videnskabelige fremskridt, der kan danne grundlag for løsning af en række problemer, f.eks. ved fremstilling af syntetiske brændstoffer, genbrug af råmaterialer, nye metoder til fremstilling af gødningsstoffer og foderstoffer, behandling af affald og fremstilling af en række farmaceutiske produkter. Danmark har allerede en videnskabelig tradition og aktiviteter i gang og vil være i stand til at sætte yderligere ind på bl.a. bioteknikkens udnyttelse inden for landbrug og til bekæmpelse af forurening. På både landbrugs- og forureningsområdet vil indsatsen kunne støtte en dansk eksport. Igen gælder det, at vi må intensivere uddannelsen af kvalificerede forskere og teknikere.

Som før sagt vil der sikkert i samspillet mellem erhvervsliv og forskning – sektorforskning såvel som universitetsforskning – kunne identificeres adskillige andre perspektivrige områder. Regeringen vil søge at udvikle dette samspil på forskellig måde, men en af de vigtigste vil være fremme af udvekslingen af forskere mellem erhvervsliv, universiteter og sektorforskning, den såkaldte forskermobilitet, som det af mange grunde er ønskeligt at forøge.

I vore forhåbninger til vor egen indsats i forskningen må vi ikke glemme, at Danmark trods alt kun frembringer en meget lille brøkdelen af de samlede forskningsresultater og også kun en lille del af de resultater, vi kan udnytte. Vi behøver derfor en nær førstehåndskontakt til den internationale forskning – og her er vor egen forskning netop den nødvendige adgangsbillet – ligesom vi behøver et veludviklet informations- og bibliotekssystem.

Hvad det internationale – og specielt det nordiske – samarbejde angår, er vi her i landet ganske godt med, og regeringen vil fortsætte bestræbelserne, blandt andet ved at søge at tiltrække internationale forskningsaktiviteter til Danmark.

Hvad angår forskningsbibliotekerne, lægger regeringen vægt på at bevare deres nuværende placering i umiddelbar tilknytning til forskningsmiljøerne. De omstridte planer i det tidligere fremsatte lovforslag om at ændre forskningsbibliotekernes placering vil ikke blive fremmet.

Planlægningsrådet for forskningen (PRF) har i en rapport fra april 1981 påpeget, at i de seneste år har forskningsbibliotekernes driftsudgifter, der i alt er ca. 200 mill. kr., været faldende målt i faste priser. Samtidig har brugen af bibliotekerne været kraftigt stigende. Planlægningsrådet har gjort mig opmærksom på, at der er andre spørgsmål vedrørende forskningsbibliotekerne at tage fat på, således at sikre anvendelsen af den nye teknologi, der er fremkommet og stadig fremkommer på informations- og dokumentationsområdet, og brugen af de store databaser for forskningsresultater. Det bør nævnes, at forskningsbibliotekerne ikke kun bruges i forskningen, men også i høj grad f.eks. af erhvervslivet som en adgang til internationale databaser, hvilket ikke mindst fremmer vor konkurrenceevne på højteknologiske områder.

Der må være et godt og snævert samarbejde mellem universiteterne og erhvervslivet. Et sådant samarbejde eksisterer naturligvis, men det er under udbygning ved hjælp af mange initiativer fra undervisningsministeriet og fra universiteterne. Der udvikles nu nye uddannelses tilbud som datalogi for humanister og kombinationsuddannelser mellem fremmedsprog og økonomi, områdestudier m.v. Omskolingskurser og den såkaldte projektgruppeordning hjælper kandidaterne ud i erhvervslivet, og ved Odense universitet og Ålborg universitetscenter har man afprøvet forskellige – efter sigende vellykkede – nye samarbejdsformer med erhvervslivet. Såvel Danmarks tekniske højskole og veterinær- og landbohøjskolen som handelshøjskolerne har kontakt til erhvervslivet, men også her kan ske forbedringer.

Regeringen er indstillet på at fremme samarbejdet yderligere, bl.a. ved at give instituti-

[Undervisningsministeren]

onerne forbedrede muligheder for at løse opgaver i samarbejde med erhvervslivet. Her må man bryde med nogle traditionelle budgetmæssige bindinger. Den samlede kontraktforskning udgør endnu kun et meget beskedent beløb, men der findes herudover en række samarbejdsaftaler og også meget uformelt samarbejde.

Det har jo traditionelt været anset for vigtigt for den videnskabelige og karrieremæssige udvikling, at forskeren arbejder i skiftende miljøer, og jeg vil overveje mulighederne for at skabe et større incitament hos universitetsforskerne til at indgå i et samarbejde med erhvervslivet, f.eks. ved at betragte erhvervsforskning som en kvalifikation hos lærere ved universiteter og højere læreanstalter. Jeg vil desuden søge at fremskynde gennemførelsen af regler for kontrakter mellem institutionerne og erhvervslivet om etablering af efteruddannelseskurser. Endvidere må mulighederne for særlige administrative regler for engagementer mellem universitetsinstitutioner og erhvervslivet overvejes.

Andre perspektiver end de økonomiske.

Det foregående har i høj grad drejet sig om forskningspolitikken økonomiske perspektiver, forskningens mulighed for at bidrage til nationalindkomsten. I landets øjeblikkelige situation træder dette moment naturligvis særlig kraftigt frem. Men livet har andre og mindst lige så vigtige sider, hvor forskningen er af betydning, og hvor den må understøttes af en forskningspolitik. Disse emner kan ikke udtømmes inden for rammerne af denne redegørelse, men lad mig i flæng minde om nogle enkelte.

Af direkte betydning for vore levevilkår er eksempelvis den lægevidenskabelige forskning, levnedsmiddelforskningen og miljøforskningen.

I den lægevidenskabelige forskning gøres en stor indsats, og vi har mange talentfulde forskere, f.eks. inden for den grundlæggende kræftforskning, og vi må fremdeles sætte ind, hvor talentet er til stede.

Samfundsvidenskaberne vedrører mange sider af borgernes tilværelse og bidrager til at øge indsigten i problem- og konfliktskabende forhold, herunder selve den hastige udvikling. Samfundsvidenskabelige forskningsresultater kan også vise veje til forebyggelse

eller afhjælpning af problemerne, hvad enten de vedrører arbejdslivet og beskæftigelsen, privatlivet eller f.eks. borgernes forhold til statsapparatet. Således må samfundsvidenskaberne f.eks. belyse alternativer til de eksisterende former for offentlig styring og i det hele taget bidrage til, at det offentlige, erhvervslivet og den enkelte borger kan klare disse års omstillingsopgave.

Men de vigtigste forhold i tilværelsen har ikke noget – eller kun lidt – med samfund, politik og teknik at gøre. Derfor er det ikke for meget at afsætte godt 10 pct. af forskningsmidlerne til den humanistiske forskning. Der er i befolkningen en bred interesse for filosofi, litteratur, digtning, åndshistorie, Danmarkshistorie og fremmede sprog og kulturer. Forskningen er vore antenner. Den humanistiske forskning giver os dybde, følsomhed, kvalitetssans – og kritisk sans over for det gængse, det døgnaktuelle, det magthaveriske. Fordi vi bliver fattigere, behøver vi – som Christian den Ottende sagde – ikke at blive dummere. Vi må heller ikke glemme, at vedligeholdelsen af Danmarks kulturelle arv hviler på os selv. De humanistiske forskningsresultater på dette område kan kun i mindre omfang overføres fra udlandet.

For al forskning gælder, at der må stilles store krav til kvaliteten, og ikke mindst i en sparetid kan det være nødvendigt at hæve disse krav yderligere, ligesom det kan være nødvendigt at nedskære eller nedlægge på nogle områder for at styrke andre. F.eks. blev de institutioner, der især uddanner lærere til gymnasieskolen, udbygget kraftigt gennem 60'erne og 70'erne. Nu må der ske en vurdering af institutionerne inden for både humaniora og naturvidenskab, og herved må miljøernes forskningsmæssige kvaliteter tillægges afgørende betydning.

Vi har på dette område i de forløbne år slået større brød op, end vi har råd til at bage, og må reducere ambitionerne om, at alle vore universiteter skal dække et meget bredt fagligt spektrum. Der har længe været et planlægningsarbejde i gang inden for humaniora og naturvidenskab om disse problemer, men det må nu udmøntes i konkrete resultater, hvorved jeg ikke sigter til besparelser. Vi har for mange forskningsenheder under »den kritiske størrelse« – alene i den offentlige sektor er der i alt over 1.000 mere eller mindre selvstændige forskningsenheder – og vi

[Undervisningsministeren]

må nu styrke forskningen ved at koncentrere kræfterne, f.eks. ved samling til enheder af en passende størrelse.

Når der i denne forbindelse nødvendigvis må blive tale om at vurdere eller evaluere forskningen, kommer vi ind på et ømtåleligt og vanskeligt emne. Lad mig blot kort sige, at uklare begreber som tværfaglighed og samfundsrelevans efter min mening har spillet en for stor rolle i de senere år på bekostning af en faglig kvalitetsvurdering.

Grundforskningen ved vore universiteter bør først og fremmest vurderes på sin kvalitet, og det vil ikke mindst sige nytænkning og originalitet. Derfor må forskningens frihed i emnevalg og metode bevares. For den målrettede forsknings vedkommende må man i højere grad se på, om den nærmer sig målet i rimelig grad, på en rimelig tid og med et rimeligt ressourceforbrug. Her finder jeg det vigtigt, at jeg som koordinerende forskningsminister bl.a. ved forskningsrådenes medvirken kan tilbyde bistand til vurdering af kvaliteten i sektorforskningen, så dens høje stadi kan sikres. I øvrigt bør tilføjes, at en stor forskermobilitet erfaringsmæssigt bidrager til at sikre kvaliteten.

Dersom de mange forskningspolitiske opgaver, som er antydnet i det foregående, skal løses tilfredsstillende, behøver regering og folketing en kompetent rådgivning. Til dette formål er som bekendt opbygget en organisation bestående af planlægningsrådet for forskningen (PRF) og 6 forskningsråd, hvori flertallet af medlemmer skal være forskere. For tiden kommer disse forskere især fra universiteter og højere læreanstalter. De opgaver i retning af koordinering, omstilling og langsigtet planlægning, som nu skal løses, vil stille voksende krav til forskningsrådsorganisationen. PRF har iværksat udarbejdelsen af en planredegørelse for forskningen, som ventes færdig i begyndelsen af 1984. Redegørelsen vil ud over at give et overblik over den samlede forskningsindsats give mulighed for at vurdere, om den nuværende rådgivningsstruktur er tilstrækkelig til at varetage den overordnede og langsigtede rådgivning eller muligvis bør ændres og styrkes.

Foreløbig er der konstateret et behov for øget kontakt med sektorministerierne, og et tværministerielt kontaktudvalg er etableret, som bl.a. har til opgave at bistå ved udarbejdelsen af planredegørelsen.

Foreløbige initiativer.

De foranstående overvejelser har foreløbig konkretiseret sig i følgende:

a. Apparaturfornyelse. Regeringen vil gennemføre den foregående regerings planer om en højest tiltrængt fornyelse af forskningsapparatet ved vore universiteter og højere læreanstalter. Som led i dette er der på finanslovsforslaget for de kommende 4 år som en nødplan afsat i alt 90 mill. kr., og dette beløb agter regeringen ikke at spare væk. Jeg lægger vægt på, at administrationen af pengene sker i samarbejde med PRF, og at vi får et sandfærdigt billede af apparaturbehovets omfang, så vi i 1985 kan tilrettelægge dispositioner på længere sigt.

b. Forskerrekruttering. Med henblik på at sikre forskningens fornyelse og tilgangen til forskningen af talentfulde unge agter jeg i nær fremtid at søge folketingets tilslutning til gennemførelsen af en langsigtet plan for tilgangen af yngre forskere. Det centrale i planen, der bygger på et oplæg fra PRF, er, at der ved hjælp af ca. 100 ekstra nyansættelser pr. år frem til 1993 opbygges en pulje af tidsbegrænsede stillinger, hvorfra der kan rekrutteres til faste videnskabelige stillinger. Der vil blive redegjort for nærmere enkeltheder i planen i forbindelse med ansøgningen. Her skal kun fremhæves, at det er vigtigt, at stillingerne gøres attraktive, især på områder hvor konkurrencen er stor, f.eks. datalogi.

c. Forskermobilitet. Foranstaltninger til forøgelse af forskermobiliteten vil blive søgt fremmet. Regeringen vil tage en vifte af foranstaltninger under overvejelse. Som eksempler på muligheder kan nævnes etablering af orlovsordninger for fastansatte ved universiteterne, muligheder for arbejdsnedtrapning kombineret med deltidspensionering for ældre forskere, kombinationsstillinger (dvs. samtidig ansættelse to steder), etablering af udvekslingsordninger mellem universitetssektoren og forskningsenhederne uden for denne sektor (herunder overførsel af pensionsrettigheder uden tab), regler om forflyttelse i tilfælde, hvor en institution ønsker at nedlægge et fag, støtteordninger ved flytning samt benyttelse i højere grad af de internati-

[Undervisningsministeren]

onale muligheder for mobilitet, der allerede findes, eller som er under udbygning.

En række af disse spørgsmål har sammenhæng med overenskomster og aftaler og vil derfor blive søgt inddraget i de kommende overenskomstforhandlinger.

d. Forskningsbudgettering. Regeringen lægger afgørende vægt på samspillet mellem den højere undervisning og forskningen, men ønsker, at forskningen spiller en selvstændig rolle inden for budgetteringen ved vore højere uddannelsesinstitutioner. Denne skal ikke blot tage sit udgangspunkt i fremskrivninger, men i en langsigtet planlægning, der må begynde på institutionsniveau. Regeringen ser positivt på tanken om etablering af forskningsudvalg ved de enkelte institutioner med beslutningskompetence i forskningsanliggender.

e. Rådgivning. Ministeriets beslutninger, især af landsplanmæssig karakter, må baseres på ekstern rådgivning. Jeg har iværksat en kritisk gennemgang af undervisningsministeriets nuværende rådsstruktur på uddannelses- og forskningsområdet bl.a. med sigte på at tilvejebringe en bedre koordinering af de uddannelsesmæssige og forskningsmæssige hensyn. Indtil dette arbejde måtte resultere i ændringer i rådgivningsstrukturen, vil de faglige landsudvalg for de videregående uddannelser blive opretholdt.

Det igangværende arbejde med en nyvurdering af de humanistiske og de naturvidenskabelige institutter – især sådanne, der dækker gymnasielærerfagene – vil blive intensiveret først og fremmest med henblik på at koncentrere kræfterne, således at vi får levedygtige institutter. Jeg overvejer at nedsætte to ad hoc-udvalg til at bistå med denne opgave.

f. Informatik. Regeringen vil ved en indsats inden for undervisning og forskning sætte på områder, herunder i særdeleshed nye områder, der kan sikre Danmarks internationale position og den fremtidige beskæftigelse. Som et led heri agter jeg at nedsætte et infor-

matikudvalg bestående af et begrænset antal personligt udpegede medlemmer, som kan rådgive mig med hensyn til, hvorledes vi mest hensigtsmæssigt styrker vor uddannelses- og forskningsindsats på disse områder. Overvejelserne om udvalgets sammensætning og opgaver forventes afsluttet meget snart.

g. Synkrotronstrålingscenter. Regeringen vil som den foregående regering søge et fælles-europæisk synkrotronstrålingscenter placeret i Danmark. Et sådant center for kraftig røntgenstråling vil give helt nye muligheder for et bredt spektrum af forskningsprojekter inden for såvel grundforskning som anvendt forskning. En placering i Danmark (ved Risø) vil fremme vor udnyttelse af centret og have gode økonomiske og beskæftigelsesmæssige virkninger. Vort tilbud i den internationale kappestrid om at tiltrække centret lyder på 260 mill. kr. over 6 år med start tidligst i 1984.

Regeringen agter i øvrigt at følge udviklingen med henblik på at styrke forskningen i de kommende år. Der vil ikke ske nogen indskrænkning i forskningens frihed, som er en helt nødvendig forudsætning for dynamik og kvalitet.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 16. november 1982 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.05